

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M. G.**, narodený X. X. X, bytom K., zast. advokátom JUDr. J. M., M., proti žalovanému: v 1. rade: **R. M., o. c. p., a. s., N.**, IČO: X., v 2. rade: **A., o. c. p., a. s., S.**, IČO: X., v 3. rade: **B. I., o. c. p., a. s., P.**, ex. offo výmaz, v 4. rade: **JUDr. K. P.**, N. a v 5. rade: **M. J., M.**, o zaplataenie 456,08 eur / 13 740 Sk / s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a na odvolanie žalovaného v 1. rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cb 45/2003 - 203 zo dňa 22. 06. 2011 v spojení s doplňujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cb 45/2003 - 207 zo dňa 22. 06. 2011, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cb 45/2003 - 203 zo dňa 22. 06. 2011 v spojení s doplňujúcim rozsudkom č. k. 22 Cb 45/2003 -207 zo dňa 22. 06. 2011 **m e n í** tak, že žalobu voči žalovanému v 1. rade **z a m i e t a**.

Rozsudok voči žalovanej v 4. rade **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2 Cb 45/2003 - 203 zo dňa 22. 06. 2011 rozhodol tak, že žalovaných v 1. a v 5. rade zaviazal spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi istinu 456,08 eur / 13 740 Sk / spolu s úrokom z omeškania vo výške 11,38% zo sumy 456,08 eur za obdobie od 01. 05. 2001 do zaplatenia, trovy konania vo výške 359,21 eur / 10 851,50 Sk / a trovy právneho zástupcu JUDr. J. M. podľa písomnej špecifikácie, voči žalovanej v 4. rade žalobu zamietol a žalovaných v 1. a v 5. rade zaviazal spoločne a nerozdielne uhradiť súdny poplatok 16,60 eur / 500 Sk /. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa návrhom do ručeným súdu voči žalovaným 1. až v 5. rade domáhal práva na zaplatenie náhrady škody vo výške 13 740 Sk istiny s príslušenstvom, úroku z omeškania za obdobie od 01. 05. 2001 do zaplatenia. Podľa žalobcu nárok na náhradu škody, mu vznikol, tým, že dlhopis F.F. z II. vlny kupónovej privatizácie, ktorého bol vlastníkom mu bol následne odpredaný na základe pokynu na priamy predaj udeleného na základe plnej moci, ktorú plnú moc mal žalobca udeliť spoločnosti A., s. r. o. so sídlom v Prešove, ktorý následne túto plnú moc postúpil s právom na predaj cenných papierov spoločnosti B. I., o. c. p., a. s. na odpredaj. Odpredaj bol zrealizovaný žalovaným v 1. rade, napriek tomu, že žalobca nikdy nespĺnomocnil spoločnosť A., o. c. p., a. s. na predaj cenného papiera a ani žiadnu inú spoločnosť, a teda k predaju došlo podvodným spôsobom. Citoval rozsudok Krajského súdu č. k. 2 Cb 45/2003 zo dňa 03. 07. 2006, ktorým konajúci súd zaviazal žalobcovi zaplatiť sumu 13 740 Sk spolu s úrokom z omeškania žalovaných v 2. a v 3. rade a voči žalovaným v 1., 4., a 5. rade žalobu zamietol. Ďalej citoval uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, 3 Obo 230/2007, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnuté rozhodnutie podľa § 157 O. s. p. zrušil a vec vrátil na nové konanie. Uviedol, že Krajský súd v Bratislave v novom konaní vec posúdil podľa ustanovenia § 261 ods. 3 písmeno c/ Obchodného zákonníka ako aj s poukazom na § 27, 28 a 40 zákona č. 323/1992 Zb. a voči tomuto rozhodnutiu v časti výroku voči žalovaným v 1. až v 5. rade, sa žalobca odvolal. Najvyšší súd Slovenskej republiky vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a v medziach dôvodov prejednal a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu a odvolanie žalovanej v 4. rade sú dôvodné. Názor vyslovený v napadnutom rozhodnutí o vylúčení zodpovednosti žalovaného v 1. rade za škodu, ktorá žalobcovi vznikla predajom dlhopisu bez jeho splnomocnenia odvolací súd označil za nesprávny a taký, ktorý nemá oporu v právnom predpise. Za nesprávne právne posúdenie označil aj záver súdu prvého stupňa o zodpovednosti žalovanej v 4. rade za škodu, ktorá vznikla žalobcovi a v tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 40 ods. 1 Notárskeho poriadku v znení účinnom do 30. 06. 2004, podľa ktorého notár zodpovedá za škodu, tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec. V zdôvodnení rozhodnutia sa Krajský súd v Bratislave zaoberal priebehom

konania prvostupňového súdu v novom konaní, ktorý sa riadil usmernením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a zistil, že zodpovednosť žalovaného sa riadi ustanovením § 22 ods. 3 zákona č. 600/1992 v znení účinnom don 31. 12. 2001, v zmysle ktorého ten, kto dal nesprávny a neúplný a oneskorený príkaz na registráciu prevodu zodpovedá za škodu, ktorá v dôsledku tohto konania vznikla. Z obsahu spisu za zrejmé považoval, že žalovaný v 1. rade dňa 23. 07. 1998 realizoval predaj cenného papiera, ku ktorému nebol on a tiež ako jeho osobitný zákazník platne splnomocnený, na základe čoho dospel k záveru, že škoda žalobcovi vznikla nesprávnym nakladaním s cenným papierom. Žalovaného v 1. rade označil za zodpovedného podľa § 22 ods. 3 zákona č. 600/1992 Zb. a žalovanú v 5. rade v zmysle ustanovenia § 27 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 323/1992 Zb., nakoľko sa dopustila konania, ktorým sa dostala do rozporu s trestnoprávnymi normami. Zároveň dospel k záveru, že žalovaná v 4. rade neporušila žiadnu právnu povinnosť, tak aby v príčinnej súvislosti s jej porušením žalobcovi škoda vznikla, a preto voči nej žalobu zamietol. Žalovaných v 1. a v 5. rade na nahradenie škody spoločne a nerozdielne zaviazal ako aj k náhrade trov konania. Krajský súd v Bratislave vo veci vydal doplňujúci rozsudok č. k. 2 Cb 45/2003 - 207 zo dňa 22. 06. 2011, v ktorom rozsudok doplnil o výrok, že v časti úroku z omeškania zo sumy 456,08 eur za obdobie od 01. 05. 2001 do zaplatenia presahujúceho výšku úroku z omeškania vo výške 11,38% zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonnej lehote sa žalobca odvolal podaním doručeným súdu 14. 07. 2011 / v spise č. 1. 208 / a uviedol, že rozhodnutím prvostupňového súdu, ktorým odvolací súd žalobu voči žalovanej v 4. rade zamietol nesúhlasí, nakoľko tým, že bola použitá jej pečiatka pri odpredaji jeho dlhopisu, je teda spoluvinná a nerozdielne zodpovedá s žalovanými v 1. a v 5. rade.

Podaním v zákonnej lehote, do ručeným súdu 18. 07. 2011 sa odvolal aj žalovaný v 1. rade navrhol, aby súd návrh voči nemu zamietol, nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia, nakoľko žalovaný v 1. rade nie je pasívne legitimovaný, z dôvodu, že nezodpovedá za škodu, ktorá žalobcovi vznikla predajom 1 kusu dlhopisu F.F. v zmysle platnej právnej úpravy / zákon č. 600/1992 Zb. / cenných papieroch v znení neskorších predpisov a Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov. V nadväznosti na ustanovenie § 373 a nasl. Obchodného zákonníka za škodu, spôsobenú žalobcovi, podaním nesprávneho neúplného alebo oneskoreného pokynu - príkazu na registráciu prevodu zodpovedá podateľ pokynu obchodník s cennými papiermi.

Podľa žalovaného v 1. rade prvostupňový súd odôvodnenie a zodpovednosť žalovaného v 1. rade podriadil pod nesprávne hmotnoprávne ustanovenia a zo zdôvodnenia

rozhodnutia nie je zrejmé akými úvahami sa prvostupňový súd riadil, keď vyvodil záver, že žalovaný v 1. rade je nositeľom hmotného záväzku voči žalobcovi. Takýto postup súdu žalovaný v 1. rade označil za odňatie jeho práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných ľudských práv a slobôd.

Podľa žalovaného v 1. rade, prvostupňový súd vychádzal z irelevantných tvrdení žalobcu, že vyhotovená plná moc ,na základe ktorej došlo k odpredaju dlhopisu žalobcu ,obsahovala nesprávne údaje ako je napr. nesprávne číslo žalobcovho občianskeho preukazu nesprávne I. cenného papiera, a preto pri riadnom výkone jeho činnosti žalovaný v 1. rade bol povinný toto postrehnúť, čím by zabránil nezákonnému odpredaju jeho dlhopisu. Pre úplnosť uviedol, že v plnej moci nie je uvedený I. dlhopisu ,a preto nemôže byť tento ani identifikovaný v plnej moci chybné ako uvádza žalobca. Dlhopis bol podľa žalovaného v 1. rade plne identifikovateľný aj bez uvedenia kódu I.. K otázke čísla občianskeho preukazu žalovaný v 1. rade uviedol, že číslo občianskeho preukazu v čase vyhotovenia plnej moci nebolo súčasťou overovacej pečiatky, a preto žalovaný v 1. rade nemal možnosť jeho správnosť ako overiť.

Ku konštatovaniu súdu prvého stupňa, že pri posudzovaní zodpovednosti žalovaného v 1. rade sa riadil usmernením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého sa zodpovednosť posudzuje ustanovením § 22 ods. 3 zákona č. 600/1992 Zb. v znení účinnom do 31. 12. 2001, v zmysle ktorého ten kto dal nesprávny neúplný a oneskorený príkaz na registráciu prevodu zodpovedá za škodu, ktorá v dôsledku tohto konania vznikla uviedol, že jeho zodpovednosť v zmysle § 22 ods. 3 v spojení s § 24 ods. 1, 2 zákona č. 600/1992 Zb. je potrebné posudzovať odvodene od zodpovednosti obchodníka s cennými papiermi, avšak výlučne z hľadiska jeho viazanosti pokynom k registrácii, ktorý obdržal, to znamená jeho obsahovým rozsahom a časom. Keďže žalovaný v 1. rade pri registrácii prevodu postupoval v tomto smere v súlade s pokynom obchodníka s cenným papierom, z tohto dôvodu nie je možné konštatovať, že škoda ktorá vznikla žalobcovi nevyplatením dlhopisu bola spôsobená v dôsledku nesprávneho neúplného alebo oneskoreného príkazu žalovaným v 1. rade. Žalovaný v 1. rade uviedol, že pokiaľ žalobca tvrdí, že obchodníka s cennými papiermi žiadnym spôsobom neoprávnil, nejednalo by sa o škodu spôsobenú v dôsledku príkazu nesprávneho, ale v dôsledku príkazu neoprávneného. O tejto skutočnosti žalovaný v 1. rade upozornil, že sa snažil v snahe prechádzať podvodnému konaniu a pri obchodovaní s dlhopismi F. na základe plnomocenstva vyžadoval, aby podpis splnomocniteľa na plnomocnestve bol úradne overený. Vzhľadom k tomu, že v danej veci je zrejmé akým spôsobom žalovaná v 5. rade podpis žalobcu overoval a

žalovaný v 1. rade nemal možnosť ani pri vynaložení maximálnej odbornej starostlivosti zistiť, že plnomocenstvo udelené žalobcom bolo overované žalovanou v 5. rade pod nátlakom. Skutočnosť ako žalovaná v 5. rade plnomocenstvo overovala sporná nie je, ako ani to, že jej konanie bolo posúdené ako exces, ktorý je v rozpore s trestnoprávnymi normami. Žalovaný v 1. rade nemôže byť zodpovedný za škodu, ktorá bola spôsobená excesívnym konaním žalovanej v 5. rade.

Žalovaný v 1. rade podal odvolanie aj proti výroku o trovách konania a navrhol, aby odvolací súd v tejto časti napadnutý rozsudok zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalovaného v 1. rade, zaujal stanovisko žalobca, podaním doručeným súdu 19. 09. 2011, v ktorom uviedol, že žalovaný v 1. rade mohol brať do úvahy, že plná moc môže byť falošná, a preto ak toto nepostrehol, musí zodpovedať za škodu a to obdobne ako banka, / vid' rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Obdo V 59/20011 /. Žalobca poukázal aj na skutočnosť, že žalovaný v 1. rade si bol aj vedomý svojej zodpovednosti za škodu, keď niektorým podvedeným občanom škodu nahradil. Za nesporné označil, že žalovaný v 1. rade uskutočnil prevod jeho cenného papiera na základe neplatnej plnej moci. Žalobca navrhol, aby odvolací súd odvolaniu žalovaného v rade, nevyhovel a na náhradu škody zaviazal aj žalovanú v 4. rade.

Voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave, podal odvolanie aj žalobca podaním doručeným súdu 14. 07. 2011, v časti ktorou bola žaloba voči žalovanej v 4. rade zamietnutá. Podľa žalobcu, žalovaná v 4. rade nesie zodpovednosť za neoprávnený odpredaj jeho dlhopisu hoci nie je trestnoprávne zodpovedá, ale bola požitá jej pečiatka.

K odvolaniu žalobcu, proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zaujal stanovisko žalovaný v 1. rade podaním zo dňa 06. 09. 2011. Citoval obsah jeho odvolania a uviedol, že zodpovednosť za neoprávnený prevod dlhopisu F. z majetkového účtu žalobcu nesú popri obchodníkovi s cennými papiermi ,ktorý neoprávnený pokyn podal aj žalovaná v 4. rade.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovenia § 214 ods. 1 O. s. p. na pojednávaní dňa 31. 05. 2012 a dospel

k záveru, že odvolanie žalobcu čo sa týka zodpovednosti za škodu žalovanej v 4. rade je právne dôvodné.

Predmetom odvolania žalobcu, je časť prvostupňového rozhodnutia, ktorým prvostupňový súd žalobu voči žalovanej v 4. rade zamietol.

Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti odvolania žalobcu je, či žalovaná v 4. rade ako notárka, ktorej pracovníčka overila plnomocenstvo nepodpísané pravou osobou a na základe tohto nesprávne overeného plnomocenstva žalobcovi vznikla škoda, je za škodu voči žalobcovi zodpovedná. Fakt, že nesprávne plnomocenstvo overila pracovníčka notárky sporný nie je. Nesporné nie je ani to, že podvodné splnomocnenia overené žalovanou v 5. rade - pracovníčkou žalovanej v 4. rade je v príčinnej súvislosti so vznikom uplatnenej škody.

Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 Obo 65/2009 zo dňa 11. 11. 2010 vyplýva, že záver o zodpovednosti žalovanej v 4. rade nevychádza zo zisteného skutkového stavu, úplne. Za rozhodujúce pri skúmaní zodpovednosti žalovanej v 4. rade odvolací súd v zrušujúcom uznesení označil zistenie, či predmetná škoda vznikla v súvislosti s činnosťou notára a podľa Notárskeho poriadku. Podľa zistenia odvolacieho súdu v tomto konaní, Krajský súd v novom konaní sa týmto usmernením neriadil, keď iba konštatoval, že žalovaná v 4. rade neporušila žiadnu právnu povinnosť tak, aby v príčinnej súvislosti s jej konaním žalobcovi vznikla škoda. Krajský súd v Bratislave sa mal podľa usmernenia zaoberať tým, či žalobcovi predmetná škoda vznikla v súvislosti s činnosťou notára, a nie či žalovaná v 4. rade porušila povinnosť, ktorá je v príčinnej súvislosti s vzniknutou škodou žalobcovi. Pre toto je potrebné zistiť, či overovanie podpisu, ktorý vykonávala žalovaná v 5. rade, teda pracovníčka notárky - žalovanej v 4. rade, je takou činnosťou, ktorá s činnosťou notára podľa Notárskeho poriadku súvisí. Krajský súd sa v tomto smere s zodpovednosťou žalovanej v 4. rade nezaoberal, čím porušil ustanovenie § 260 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov odvolanie žalobcu označil za dôvodné a s poukazom na ustanovenie § 221 O. s. p. v tejto časti napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na pojednávaní dňa 31. 05. 2012 prejednal aj odvolanie žalovaného v 1. rade, podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. a ustanovenia § 214

ods. 1 O. s. p. a dospel k záver, že aj toto je dôvodné.

Základnou otázkou pre posúdenie správnosti rozhodnutia, v časti ktorou bol žalovaný v 1. rade zaviazaný žalobcovi spoločne a nerozdielne škodu uhradiť spolu s úrokom z omeškania, je či prvostupňový súd dospel k správneému záveru, keď žalovaného v 1. rade označil za škodu zodpovedného. Je pravdou, že v novom konaní sa prvostupňový súd riadil usmernením súdu odvolacieho, v konaní v uznesení 3 Obo 65/2009 zo dňa 11. 11. 2010, z ktorého odôvodnenia je zrejmé, že záver prvostupňového súdu o vylúčení zodpovednosti žalovaného v 1. rade za škodu, ktorá vznikla žalobcovi predajom dlhopisu bez jeho splnomocnenia je nesprávny a nemá oporu v právnom predpise. Zo zdôvodnenia odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení hore vyššie uvedeného čísla je taktiež zrejmé, že zodpovednosť žalovaného v 1. rade sa spravuje ustanovením § 22 ods. 3 zákona 600/1992 Zb. v znení účinnom do 31. 12. 2001, v zmysle ktorého ten kto dal nesprávny, neúplný alebo oneskorený príkaz na registráciu prevodu, zodpovedá za škodu, ktorá v dôsledku toho vznikla. Zo zdôvodnenia citovaného uznesenia je taktiež zrejmé, že podľa odvolacieho súdu v konaní 3 Obo 65/2009 žalovaný v 1. rade realizoval dňa 23. 07. 1998 predaj cenného papiera žalobcu, na základe pokynu osobitného zákazníka žalovaného v 1. rade a to obchodníka s cennými papiermi žalovaného v 3. rade, ku ktorému predaju, žalobca nemal udeliť splnomocnenie. Za tejto situácie v citovanom uznesení odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný v 1. rade uskutočnil registráciu prevodu na príkaz, ku ktorému nebol on a tiež jeho osobitný zákazník platne splnomocnený, a preto za škodu, ktorá v takom prípade vznikla nesprávnym nakladaním s cenným papierom v zmysle § 22 ods. 3 zákona č. 600/1992 Zb. zodpovedá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri prejednaní odvolania žalovaného v 1. rade na pojednávaní dňa 31. 05. 2012 za základnú otázku považuje, či zodpovednosť žalovaného v 1. rade vyplýva z ustanovenia § 22 ods. 3 zákona č. 600/ 1992 Zb., keď žalovaný v 1. rade vychádzal zo splnomocnenia overeného žalovanou v 5.rade pracovníčkou žalovanej v 4. rade.

Z ustanovenia § 22 ods. 2 zákona č. 600/ 1992 Zb. v znení účinnom do 31. 05. 2001 vyplýva, že ten kto dal nesprávny, neúplný, alebo oneskorený príkaz na registráciu prevodu zodpovedá za škodu, ktorá v dôsledku toho vznikla.

V danom prípade žalobcovi ako vlastníkovi cenného papiera škoda vznikla tým, že právny predchodca žalovaného v 1. rade v postavení organizátora trhu cenných papierov

realizoval predaj cenného papiera žalobcu, na základe pokynu osobitného zákazníka žalovaného v 1. rade, previedol odpredaj dlhopisu F. v hodnote 13 740 Sk, ktorá suma by žalobcovi bola vyplatená, keby k odpredaju nedošlo.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania je zrejmé že, žalovaný v 1. rade previedol odpredaj na základe falošného splnomocnenia. Žalobca žiadnym dôkazom nepreukázal, že žalovaný v 1. rade bol ten, kto dal nesprávny neúplný alebo oneskorený príkaz na registráciu prevodu.

Spornou otázkou výkladu ustanovenia § 22 ods. 3 zákona o cenných papieroch by mohla byť okolnosť, či ide o nesprávny príkaz na registráciu za predpokladu, keď pokyn osobitného zákazníka žalovaného v 1. rade, bol daný na základe nepravého splnomocnenia, teda či v každom prípade ide o nesprávny príkaz a teda v zmysle ustanovenia § 22 ods. 3 zákona č. 600/1992 Zb. o objektívnu zodpovednosť toho kto príkaz na registráciu dal.

Kľúčovou otázkou je to, či keď žalovaný v 1. rade uskutočnil registráciu prevodu, na pokyn osobitného zákazníka žalovaného v 1. rade, v dôsledku jeho príkazu, na ktorý osobitný zákazník žalovaného v 1. rade splnomocnený nebol žalovaný v 1. rade, v postavení organizátora trhu cenných papierov ,zodpovedá za túto napriek tomu, že postupoval v súlade s pokynom osobitného zákazníka žalovaného v 1. rade.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v danom prípade stotožnil s tvrdením žalovaného v 1. rade, že nešlo o príkaz nesprávny neúplný alebo oneskorený, ale mohlo by ísť o príkaz na odpredaj neoprávnený a to z dôvodu, že osobitný zákazník žalovaného v 1. rade nebol na udeleniu pokynu platne splnomocnený.

Z uvedeného je zrejmé, že ustanovenie § 22 ods. 3 zákona 600/1992 Zb. sa vzťahuje iba na danie príkazu nesprávneho, neúplného, alebo oneskoreného, a preto zodpovednosť za škodu v intenciách ustanovenia § 22 ods. 3 zákona č. 600/1992 Zb. na žalovaného v 1. rade nie je možné aplikovať. Zodpovednosť žalovaného v 1. rade za uplatnenú škodu žalobcom nevyplýva z ustanovenia § 373 Obchodného zákonníka, nakoľko žalovaný v 1. rade neporušil žiadnu povinnosť zo záväzkového vzťahu, následkom ktorého porušenia by žalobcovi uplatnená škoda vznikla.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného sa nestotožnil s tvrdením žalobcu a ani s zdôvodnením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom

pod číslom 3 Obo 65/2009/ I. č. 174 /, ktorým názorom bol prvostupňový súd v novom konaní viazaný. S uvedeným názorom v tomto odvolacom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky viazaný nie je a nakoľko dospel k záveru, že zo žiadneho ustanovenia zodpovednosť žalovaného v I. rade za uplatnenú škodu v danom prípade nevyplýva odvolanie žalovaného v I. rade označil za dôvodné.

Zodpovednosť za škodu žalovaného v I. rade, nie je možné vyvodzovať ako uvádza žalobca v jeho stanovisku k odvolaniu žalovaného v I. rade zo skutočnosti, že niektorým podvedeným občanom žalovaný v I. rade, respektíve jeho právny predchodca škodu nahradil. Povinnosť skúmať platnosť overeného podpisu na plnomocnestve overenom notárskym úradom pre účel predaja cenného papiera, na základe pokynu osobitného zákazníka žalovaného v I. rade, žalovanému v I. rade nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Povinnosť skúmať platnosť podpisu je daná príslušnému úradu, ktorý overuje platnosť podpisov na ich úkonoch, a zo žiadneho predpisu nevyplýva možnosť takéto overenie ďalšou kontrolou posudzovať.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu Najvyšší súd Slovenskej republiky v časti ktorou bol žalovaný v I. rade na zaplatenie škody spoločne a nerozdielne zaviazaný v zmysle ustanovenia § 220 O. s. p. mení tak, že žalobu voči žalovanému v I. rade zamietá.

V časti ktorou bola žaloba zamietnutá voči žalovanej v 4. rade, napadnutý rozsudok zrušuje a vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie, v ktorom sa prvostupňový súd bude zaoberať otázkou, či predmetná škoda vznikla v súvislosti s činnosťou notára v zmysle Notárskeho poriadku a tiež či nedošlo k vybočeniu z tejto činnosti, teda bude sa zaoberať s úlohou, ktorú dal skúmať v novom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení 3 Obo 65/2009, ktorým názorom bol prvostupňový súd s poukazom na ustanovenie § 226 O. s. p. viazaný.

V novom konaní prvostupňový súd rozhodne aj o trovách konania.

O trovách konania žalovaného v I. rade, odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému v I. rade náhradu trov konania nepriznal. Žalovaný v I. rade na pojednávaní dňa 31. 05. 2012,

prehlásil, že si náhradu trov konania neuplatňuje.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 31. mája 2012

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková